

Hvis man agter at fortsætte den historiske strategi om at søge indflydelse, kan fru Jelved så ikke nævne bare tre hovedområder inden for indenrigspolitikken, hvor Det Radikale Venstre ønsker at søge indflydelse i den kommende valgperiode?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Ja, men jeg tror, alle partier går ind for folkestyret. Det er ikke kun Venstre og Det Radikale Venstre, der kan tage æren for det.

Jeg vil også gerne bekræfte, at Venstre og De Konservative har fået bekræftet deres mandat, og jeg vil gerne sige tillykke med det. Jeg begræder det bare, for jeg er hamrende uenig i den politik, der føres.

Jeg synes, det er så forkert at lave et skattestop for anden valgperiode. Jeg hørte endda hr. Jens Rohde sige, at det skattestop skulle være evigt. Jeg undlod at sige noget om det – jeg mener, at det var hr. Jens Rohde, der sagde det – for det vil ende galt. Det vil ende hamrende galt med underskud på de offentlige finanser, og det vil formentlig ske allerede i denne valgperiode.

Det Radikale Venstre vil søge indflydelse på skolepolitik, miljøpolitik, energipolitik, sundhedspolitik, socialpolitik, beskæftigelsespolitik, på al politik. Regeringen slipper ikke for Det Radikale Venstre, og det var både et løfte og en trussel.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der ikke flere korte bemærkninger. Så siger vi tak til den radikale ordfører. Så går vi videre i talerrækken, og det er ordføreren for SF, hr. Holger K. Nielsen. Værsgo.

Holger K. Nielsen (SF):

Valget er overstået, og vælgernes dom blev afsagt, og det må vi naturligvis respektere. Regeringen kunne få magten igen. Det beklager vi, vi havde håbet, at det var gået anderledes. Men det må vi naturligvis respektere.

Kl. 19.45

Jeg må sige, at det dog har én fordel, nemlig at nu kan regeringen ikke længere sige, at det er den tidligere regerings skyld, når vi tager et eller andet problem op. Nu vil den være ansvarlig for de problemer, den står over for, fordi den ikke længere bare kan henvise til, at de skyldes tidligere regeringer.

Vi vil være opposition til regeringen, men vil naturligvis også lave aftaler, hvis det er muligt;

vælgerne skal vide, at det, at de har stemt på SF, betyder, at de stemmer skal bruges, hvor det er muligt. Jeg tvivler på, at det bliver muligt på særlig mange områder, men hvor det er muligt, vil de naturligvis blive brugt.

Hvis man ser på regeringsgrundlaget og huser statsministerens tale i dag, er der mange udmærkede ord, men der er også megen varm luft. Hovedproblemet er, at der er meget lidt konkret. Hele velfærdsområdet er jo utrolig afhængigt af de økonomiske rammer, der er givet for specielt kommunerne, og vi har tidligere i dag diskuteret alle disse spørgsmål.

Jeg må sige, at når man vedvarende siger, at man vil hæve niveauet i folkeskolen, og at man vil gøre mere for børnenes uddannelse, kan det ikke realiseres, medmindre der også er de nødvendige økonomiske rammer. Ellers kan det simpelt hen ikke lade sig gøre, og i betragtning af at man stort set har brugt hele det økonomiske råderum og i virkeligheden mere end det, hænger det i en meget tynd tråd, og det vil vi naturligvis følge op på i den valgperiode, der kommer. Vælgerne har haft nogle forventninger om konkrete forbedringer på daginstitutions-, folkeskole- og ældreområdet, og jeg er ret sikker på, at de bliver skuffede. Men det må vi tage fat på til sin tid.

Statsministeren lagde i sin tale megen vægt på globaliseringen, og det synes vi er et fint udgangspunkt for en diskussion om det danske samfunds udfordringer og problemer. Vi synes også, det er spændende med det nye Globaliseringsråd, der skal nedsættes, men igen er der langt fra de fine ord til konkret handling.

Specielt ligger der et problem i den meget snævre tilgang, regeringen har til hele udtrykket globalisering. Det er, som om regeringen tager sit udgangspunkt i, at vi kun skal ruste os til globalisering i det danske samfund. Det er karakteristisk, at de organisationer, som skal sidde i Globaliseringsrådet, er erhvervslivet, fagbevægelsen og uddannelsesinstitutionerne, men der er ingen internationale organisationer med, og der er ingen ulandsorganisationer med. Det er udelukkende et snævert dansk udgangspunkt, der tages.

Vi er også nødt til at overveje en strategi for, hvordan vi selv kan påvirke den internationale udvikling. En globaliseringspolitik er jo ikke bare et spørgsmål om, at lille Danmark skal klare sig, det er også et spørgsmål om, at vi aktivt påvirker de internationale forhold, vi skal arbej-